

4 iunie - 10 iunie

Evenimentele ultimelor zile

Textul de memorat: „*Oricine se va înălța va fi smerit; și oricine se va smeri va fi înălțat.*” (Matei 23:12)

A doua venire a lui Isus constituie punctul culminant al credinței creștine. Prima Sa venire și moartea pe cruce erau esențiale pentru cea de-a doua. Cele două sunt inseparabil legate, dacă nu în timp, cu siguranță în scop - răscumpărarea omenirii și încheierea mării lupte. Prima venire este un fapt împlinit, a avut loc și și-a îndeplinit rostul, iar acum o așteptăm cu dor și cu nerăbdare pe a doua.

În această săptămână, vom studia raportul biblic din Matei 23, cu apelul final al lui Isus, adresat unora dintre conducătorii iudei, de a se pocăi și a-L primi pe El, singura lor speranță de mântuire. Apoi, în Matei 24, El a răspuns la întrebările referitoare la evenimentele care se vor desfășura înainte de revenirea Sa. Aici, Mântuitorul prezintă un tablou solemn, legând distrugerea Ierusalimului de evenimentele premergătoare revenirii Sale.

Cu toate acestea, oricât de grele și de tulburătoare vor fi acele timpuri - cu războaie, foamete, trădare - ne este dată promisiunea că-L vom „vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă” (Matei 24:30). Cu alte cuvinte, în ciuda greutăților și necazurilor, avem și motive să ne bucurăm.

Duminică, 5 iunie - Muștrări pentru cărturari și farisei

Domnul fusese Cel care îi condusese pe copiii lui Israel în trecut, cu mână tare și cu braț puternic. Pe aripi de vultur îi scosese din Egipt și îi adusese la Sine. „Veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel” (Exodul 19:5,6).

În vechime, când un bărbat o cerea în căsătorie pe o fată, îi oferea un pahar, ca semn al făgăduinței unui viitor frumos alături de el. La Sinai, Dumnezeu a încheiat un astfel de legământ cu poporul Israel. Exodul 24 spune că bătrânii și conducătorii poporului au urcat pe munte și „au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui... Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuși au mâncat și au băut” (Exodul 24:9-11). Israel a intrat în acest legământ și a spus: Da, vreau să trăiesc pentru totdeauna cu Tine, în țara promisă.

1. Citește Matei 23. Care sunt lucrurile pe care li le-a reproșat Domnul Isus cărturarilor și fariseilor? Cu ce avertizare teribilă a încheiat?

Matei 23 constituie ultima pledoarie stăruitoare a lui Isus pentru reconcilierea cu „aleasa Lui”, poporul Israel. Dar poporul Lui L-a părăsit. El a acceptat această decizie și a ieșit definitiv din Casa Lui care se afla în mijlocul lor - templul. „Iată”, a spus El, „că vi se lasă casa pustie” (Matei 23:38). Când Domnul Isus a părăsit templul, acesta a rămas pustiu, gol, abandonat, ca pustia din care îi răscumpărase Domnul prima dată pe israeliți.

O mare tranziție în istoria mântuirii era pe cale să aibă loc, dar acești lideri și cei pe care ei aveau să îi ducă în amăgire aveau să piardă mântuirea. În același timp, mulți alții, iudei și, în curând, neamuri, deschiși față de călăuzirea Duhului Sfânt, aveau să continue marea lucrare la care fusese chemat inițial Israel. Ei aveau să devină adevărata sămânță a lui Avraam, „moștenitori prin făgăduință” (Galateni 3:29). Și noi, astăzi, facem parte din acest popor căruia i s-a încredințat o misiune specială.

Care dintre reproșurile pe care li le-a făcut Domnul cărturarilor și fariseilor ți se aplică și ție? Ce intenționezi să faci în această privință?

Luni, 6 iunie - Semnele sfârșitului

După ce Isus i-a muștră pe liderii iudei care refuzau să îl accepte, Ioan 12:20-26 relatează despre o cerere neobișnuită. Mântuitorului I se spune că niște oameni dintre neamuri voiau să-L vadă pe Isus. Totuși aceștia și-au adresat cererea mai întâi unor iudei care credeau în Isus. Nu după mult timp, ceva similar avea să se întâmple la o scară mult mai mare: în timp ce unii dintre iudei aveau să-L respingă pe Isus, alții aveau să fie mijlocul prin care mulți dintre neamuri să vină și să Îl cunoască. Cât de minunat este că această cerere a venit chiar după ce Isus le-a spus liderilor că avea să le rămână casa pustie! Într-adevăr, ce era vechi avea să lase loc, în curând, la ce era nou și la ceea ce Dumnezeu avusese dintotdeauna în planul Său: mântuirea tuturor neamurilor, deopotrivă cu a iudeilor.

2. Încearcă să citești Matei 24:1-14, ca și când nu ai ști nimic altceva din Biblie. La ce crezi că s-a referit Domnul Isus?

Isus face aceste declarații ca răspuns la întrebările ucenicilor cu privire la semnul venirii Sale și al sfârșitului lumii. „Isus nu le-a răspuns ucenicilor, făcând deosebire între distrugerea Ierusalimului și ziua cea mare a venirii Sale. El a amestecat descrierea acestor două evenimente. Dacă le-ar fi descoperit ucenicilor evenimentele viitoare așa cum le vedea El, el n-ar fi putut suporta priveliștea. Din milă pentru ei, El a amestecat descrierea celor două mari crize, lăsându-i pe ucenici să cerceteze ei înșiși înțelesul. [...] Toată această cuvântare a fost ținută nu numai pentru ucenici, ci și pentru aceia care vor trăi în timpul ultimelor momente ale istoriei pământului.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 539-540 (628)

Un lucru este foarte clar în răspunsul lui Isus: evenimentele care se vor petrece chiar înainte de revenirea Sa nu sunt liniștitoare. Isus nu prezice o utopie pământească sau un mileniu de domnie a păcii pe pământ. Războaie, trădare, dezastre naturale, o biserică ce înfruntă persecuția, hristoși falși și chiar „frați” care se vor vinde unul pe altul. Singurul lucru pozitiv descris aici este promisiunea că „Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea” (vers. 14).

În Matei 24:13, Isus spune că „cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit”. Ce poți să faci pentru a rămâne puternic din punct de vedere spiritual, în mijlocul încercărilor care ar putea să te doboare cu ușurință și să te facă să renunți?

Mărti, 7 iunie - Distrugerea Ierusalimului

3. Citește Matei 24:15-22. Care este evenimentul profetizat de Mântuitorul și cum s-a împlinit?

În general, se consideră că expresia „urâciunea pustiirii” se referă la un fel de sacrilegiu, o desacralizare a ceea ce este sfânt. Isus vorbește, evident, despre distrugerea Ierusalimului, care avea să aibă loc în anul 70 d.Hr. În prezentarea făcută, Domnul Isus a amestecat elemente care țineau de acest eveniment cu elemente care aveau să caracterizeze starea lumii înainte de a doua Sa venire. „Hristos vedea în Ierusalim simbolul unei lumi împietrite în necredință și răzvrătire, grăbindu-se să primească pedepsele lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, Editura Viață și Sănătate, 2011, p. 16 (22)

Și totuși, chiar în această situație, Domnul caută să-i salveze pe toți cei care vor să fie mântuiți. În Luca, este relatat faptul că Isus le-a spus ucenicilor să fugă *înainte* ca „urâciunea” să fie așezată: „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el și cei de prin ogoare să nu intre în el. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se îplinească tot ce este scris” (Luca 21:20-22).

Când au văzut aceste lucruri întâmplându-se, creștinii din Ierusalim au fugit din cetate așa cum îi învățase Isus, în timp ce majoritatea iudeilor au rămas pe loc și au pierit. Se estimează că peste un milion de iudei au murit în timpul asediului Ierusalimului, iar în jur de nouăzeci și șapte de mii au fost luați captivi. Se pare că niciun creștin nu și-a pierdut viața în asediu. Locul lor de refugiu a fost Pella, o cetate de pe colinele de la est de Iordan, la vreo douăzeci și șapte de kilometri sud de Lacul Galileei. (Vezi *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, voi. 5, p. 499.)

Ce impact are, în prezent, împlinirea acestei profeții asupra credinței noastre?

Miercuri, 8 iunie - A doua venire a lui Isus

În Matei 24, Isus răspunde la întrebarea ucenicilor cu privire la semnul venirii Sale (vers. 3) ca Mesia, pentru a domni.

4. Ce altă avertizare dă Isus, când vorbește despre evenimentele care vor preceda revenirea Sa și cum s-a împlinit aceasta în decursul istoriei? Matei 24:23-26

Isus, care, din perspectiva lumii, nu era nimic altceva decât un predicator galileean itinerant, cu o mică grupă de adepți, spune că vor veni mulți în Numele Său, pretinzând că sunt El. Și lucrul acesta s-a întâmplat frecvent de-a lungul secolelor, dovadă a veridicității Cuvântului lui Dumnezeu.

5. Citește Matei 24:27-31. Cum este descrisă revenirea lui Hristos? Ce se va întâmpla când El va reveni?

După avertizarea că vor veni mulți și vor pretinde că sunt Hristosul, Isus descrie cum va fi, în realitate, revenirea Sa.

În primul rând, a doua venire a lui Isus este personală și literală. Domnul însuși este Cel care revine pe pământ. Când scrie: „Căci însuși Domnul ... Se va coborî din cer” (1 Tesaloniceni 4:16) apostolul Pavel îi contrazice pe cei care pretind că revenirea lui Hristos ar fi doar un ideal sau o nouă eră în istoria omenirii. Revenirea Sa va fi vizibilă, asemenea fulgerului care străbate cerul, Ioan spune: „Orice ochi îl va vedea” (Apocalipsa 1:7). Imaginea trâmbiței descoperă că va fi un eveniment sonor, suficient de răsunător încât să trezească morții! Și lucrul cel mai important este că, dacă prima dată El a venit în smerenie, a doua oară va veni ca un împărat triumfător (Apocalipsa 19:16), biruitor asupra tuturor dușmanilor Săi și ai noștri (1 Corinteni 15:25).

Într-un timp atât de marcat de tulburare și nesiguranță cu privire la viitor, cum putem să primim putere și speranță din făgăduința revenirii lui Isus?

Joi, 9 iunie - Vegheați!

A doua venire a lui Isus constituie punctul culminant al tuturor speranțelor creștine; ea este împlinirea a tot ce ne-a fost făgăduit. Fără revenirea Sa și tot ce include ea, toate celelalte lucruri care țin de credința noastră ar fi o minciună, o farsă, așa cum au pretins criticii și împotrivorii ei, de-a lungul timpului.

Așadar, nu este de mirare că, în nerăbdătoarea anticipare a revenirii Sale, unii creștini au stabilit date pentru acest eveniment. Explicabil, dat fiind că atât de multe lucruri depind ea. Desigur, așa cum știm, toate datele stabilite până acum au fost greșite.

6. Cum explică Matei 24:36,42 de ce greșesc cei care stabilesc date pentru venirea Domnului?

Pentru că nu știm precis când va reveni Hristos, ni se spune că trebuie să fim gata și să „vegheșem”.

7. Citește Matei 24:42-51. Ce spune Isus aici cu privire la ce înseamnă să vegheșem și să fim gata pentru revenirea lui Isus?

Mântuitorul spune clar că noi nu știm când va reveni El. De fapt, El va veni pe neașteptate. Așadar, trebuie să fim oricând gata să-L întâmpinăm. Chiar dacă nu știm data exactă, noi trebuie să trăim ca și cum S-ar putea întoarce oricând, în orice clipă. Concepția că nu va veni prea curând, astfel că pot să fac ce dorește inima mea, este, în mod sigur, atitudinea cu privire la care avertizează Isus. Ar trebui să căutăm să fim credincioși pentru că îl iubim pe Domnul și pentru că vrem să facem ce este bine după criteriile Lui, indiferent când Se va întoarce. În plus, cu toate textele care avertizează cu privire la judecată, în special pentru cei care îi tratează rău pe semenii lor, timpul exact al revenirii Sale chiar nu contează. Mai devreme sau mai târziu, judecata va veni.

Cum putem fi siguri că nu facem, fie și într-un mod subtil, greșeala aceluia „rob rău”?

Vineri, 10 iunie - Un gând de încheiere

În contextul evenimentelor descrise în Matei 24, Isus a mai spus: „Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri” (vers. 34). Acest text a generat confuzie, deoarece, în mod evident, aceste lucruri nu au avut loc într-o singură generație, temporal vorbind. Dr. Richard Lehmann, în cartea *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, spune că, de fapt, cuvântul grecesc tradus prin „neam” corespunde unui cuvânt ebraic folosit frecvent pentru a desemna un grup sau o categorie de oameni, ca în Psalmii 78:8, „un neam neascultător și răzvrătit”. Astfel, Isus nu a folosit cuvântul pentru a descrie un timp sau o generație, ci categoria de oameni răi la care făcea referire. „În armonie cu această utilizare din Vechiul Testament, Isus a folosit expresia «acest neam» pentru a Se referi la o categorie de oameni, fără o semnificație temporală. Neamul de oameni răi avea să-i includă pe toți cei care aveau să manifeste aceleași caracteristici rele (Matei 12:39; 16:4; Marcu 8:38).” - *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, p. 904. Cu alte cuvinte, răul va continua să existe până la sfârșitul timpului, până la revenirea lui Isus.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Împărați 8-14

1. Cum l-a numit Ben Hadad pe Elisei în fața lui Hazael?
2. Ce i se reproșează lui Iehu, deși el „a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel”?
3. Cât timp a făcut Ioas ce este plăcut înaintea Domnului?
4. Pe cine nu a ucis Amația când a răzburat moartea tatălui său?

Viața lui Iisus, capitolul 76

5. Cine genera neînțelegerile dintre ucenici, cu privire la cine să fie mai mare?